

Sted i andre Communer, og jeg troer ikke, at det er nogen heldig Maade at ordne Forholdet paa. Men paa den anden Side skjønner jeg ikke, at der er nogen Grund til at lægge Communens Handlefrihed i denne Henseende nogen Hindring i Veien.

Då Ingen mere begjærede Ordet, fattedes Lovforslaget (see Anhang), efterat være oplæst, under Afstemning og vedtoges med 59 St. mod 6.

Formanden: Lovforslaget bliver nu at oversende til Statsraadet.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var 2den Behandling af Indstilling, angaaende Meddelelse af Kjøbstadsret for Byen Nørre-Sundby.

Til denne Behandling var stillet følgende Endringsforslag.

af Udvalget:

Thingets Beslutning affattes saaledes: „Folkethinget beslutter, at denne Sag henvises til Indenrigsministeriet til Ordning i Henhold til de i Udvalgets Betænkning under Nr. 1 til 4 nævnte Regler“.

Bregendahl: Det Forslag, som Udvalget har stillet til en forandret Redaction af Beslutningen, har ikke til Hensigt at gjøre nogen Forandring i hvad der tidligere her er bragt i Forslag. Det er kun en anden Affattelsesmaade og slutter sig umiddelbart til hvad der i Udvalgets Betænkning er anført under Nr. 1 til 4. Man har ikke tilsigtet Andet derved, end at redigere Beslutningen saaledes, som det er udtalt af den høitærede Minister ved Sagens 2den Behandling.

Westenholz: Jeg skal ikke modsætte mig Indstillingen; men jeg skulde meget have ønsket, at Thinget, istedetfor at anbefale Etableringen af et nyt Privilegium og saaledes udvide og befæste Bevillingsvæsenet, ganske simpelt havde urgeret paa en Reform i vor Næringslovgivning, hvortil vi trænge. Men jeg kan meget godt forstaae, at, naar Thinget troer det nødvendigt at bestemme, om en Mand tør tage 2, 3, 4 eller 5 Procent af sine Penge, saa maa det ogsaa troe, at det er nødvendigt at overlade til Regeringens Magt og Bliisdom at bestemme, hvem der paa Landet tør sye Sko og Støvler.

Indenrigsministeren: Jeg troer ikke, at der i disse Uttringer kan ligge nogen Dødsfordring for mig til at gaae ind paa Spørgsmaalet om en Reform af hele Næringsforholdet. Forresten er her ikke Tale om at anvende Bevillingsystemet paa en saadan Maade, som den ærede sidste Taler hentydede til. Her er kun Spørgsmaal om at udvide et Districts Næringsforhold til et andet District, og derpaa troer jeg, at hans Ord aldeles ikke passe.

Westenholz: Jeg har forstaaet, at det var et Kjøbstadsprivilegium, som Nørre-Sundby ønskede, og altsaa en Udvidelse af Kjøbstadsprivilegiet.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

Forslag af Udvalget:

Thingets Beslutning affattes saaledes: „Folkethinget beslutter, at denne Sag henvises til Indenrigsministeriet til Ordning i Henhold til de i Udvalgets Betænkning under Nr. 1 til 4 nævnte Regler.“ vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.